

ifølge Sygekasseloven, jfr. dennes § 22, Stk. 1 Nr. 3 og Forslagets § 22, Stk. 1 Nr. 2. Da man paa den anden Side kan tiltræde Nævnets Betænkelse ved at forhøje Pengehjælpens Minimum, har man ladet dette forblive uforandret.

Som nyt Nr. 4 er i Stk. 1 tilføjet en Bestemmelse, hvorefter Kasserne er forpligtet til at udrede $\frac{3}{4}$ af Betalingen for Insulin og Leverpræparater, jfr. Bemærkningerne ovenfor under c.

Sygekasselovens § 19, Stk. 2 og 3, er flyttet henholdsvis til § 35, Stk. 3, og § 80, Stk. 1.

Som nyt Stk. 2 er optaget den Bestemmelse, der nu findes i Sygekasselovens § 22, Stk. 1, Nr. 9, hvorefter Kassens Pligt til at yde Sygehjælp bortfalder, naar vedkommende nægter at lade sig indlægge paa Sygehus eller at underkaste sig nødvendig Sygebehandling. Som den staar nu, er Bestemmelsens Anvendelse afhængig af, at Sygekassen har vedtaget at optage den i sin Vedtægt. Bestemmelsen, — der forøvrigt vist findes i alle Vedtægter — bør imidlertid være obligatorisk og har da sin naturlige Plads i den heromhandlede Paragraf. I Bestemmelsen har man indføjet, at Bestyrelsens Forlangende maa være fremsat paa Grundlag af Lægens Erklæring.

Som Stk. 3 og 4 har man optaget de Bestemmelser, som nu indeholdes i Sygekasselovens § 20. I Stk. 3 har man tilføjet en Bestemmelse om, at Ventetiden ikke gælder, naar et Sygekassemedlems Børn indmeldes før det 15 Aar. Da disse Børn under nævnte Alder omfattes af Faderens eller Moderens Medlemsret, bør der ikke, naar de ved 15 Aars Alderen overgaar til at blive selvstændige Medlemmer, kunne indtræde en Periode, hvor de ikke har Ret til Sygehjælp.

Til § 19.

Svarer til Sygekasselovens § 23. Man har anset det for rimeligt at forlænge Perioden for Ydelsen af den heromhandlede Barsehjælp fra 10 til 14 Dage; endvidere har man slettet den specielle Henvisning til Fabriklovens § 29, da den ikke er nødvendig. Endelig er Bestemmelsen ændret, saaledes at paagældende ved tilstødende Sygdom ogsaa indenfor de nævnte Dage har Krav paa sædvanlig Hjælp af Kassen.

Til § 20.

Stk. 1 som Sygekasselovens § 24, Stk. 1.

Stk. 2 svarer til Sygekasselovens § 24, Stk. 2; men medens denne Bestemmelse henviser den, der har opbrugt Hjælpen, til enten at overgaa til at være bidragydende

Medlem (med hvilende Medlemsret) eller udtræde af Kassen, siger Forslaget blot, at „den paagældende overgaar til at være bidragydende Medlem (med hvilende Medlemsret)“. Denne Overgang sker altsaa uden nogen Begæring fra Medlemmets Side; og saaledes bør det være under Hensyn til Ønskeligheden af at bevare paagældende i Sygeforsikringen (omend kun med hvilende Medlemsret) og dermed i Invalidforsikringen. Saafremt Medlemmet vil udtræde, maa han positivt melde sig ud.

Stk. 3 svarer til Sygekasselovens § 24, Stk. 3. Med Henblik paa den forestaaende Revision af Forsørgelseslovgivningen, har man i Stedet for at henvise til Fattiglovens § 63 henvist til Lovgivningen om offentlig Forsorg, hvorunder Fattigloven, saalænge den gælder, naturligvis falder. — Den nugældende Bestemmelse om, at Sygekassens Bestyrelse af Kommunalbestyrelsen kan bemyndiges til at udbetale Sygekassemedlemmer den dem efter Fattiglovens § 63 tilkommende Hjælp, har man udeladt, da man anser den for uheldig.

Bestemmelsen i Sygekasselovens § 24, Stk. 4, hvorefter Sygekassens Bestyrelse i visse Tilfælde skal forlange Invalidforsikringsraadets Afgørelse af, om vedkommende Medlem er Invalid, har man udeladt, da man under Hensyn til Bestemmelsen i § 46, Stk. 4, anser den for unødvendig.

Til § 21.

Som Sygekasselovens § 25, idet man dog til Reglen i Stk. 3 vedrørende Pengehjælp til Medlemmer, der under Sygdom oppebærer fuld eller delvis Indtægt, har tilføjet, at disse Regler ikke finder Anvendelse, hvis Medlemmets Indtægt kun bestaar i Invalid- eller Aldersrente; i Konsekvens af Bestemmelsen i § 18, Stk. 1, Nr. 3, maa disse have Ret til at oppebære Pengehjælp af indtil 1 Kr.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Stk. 1 bemærkes iøvrigt, at man har under Overvejelse ved den forestaaende Revision af Ulykkesforsikringsloven at søge dennes § 25 ændret saaledes, at Dagpengene fra Ulykkesforsikringen kommer til at løbe fra et tidligere Tidspunkt end den 14. Uge efter Ulykkestilfældet, eller i hvert Fald saaledes, at der gives Sygekassen hel eller delvis Godtgørelse for den Pengehjælp, den yder i de første 13 Uger. Den Lettelse, som herigennem vil kunne opnaas for Sygekasserne, har de et rimeligt Krav paa; thi omend praktiske Hensyn kan tale for at lade Sygekassen træde til straks efter Ulykkestilfældet, maa det erkendes, at Erstatningen ogsaa for den